

חוק מס הבולים על מסמכים, תשכ"א—1961 *

1. בחוק זה —
- "בול" — כל סימן שקבע שר האוצר בצו לציון מס בולים לפי חוק זה ;
- "ביול כדין" — ביול בשיעור, בדרך ובמועד שנקבעו בחיקוק ;
- "המנהל" — מנהל המכס והבלו ;
- "מסמך" — מסמך בכתב ;
- "נכס" — מקרקעין, מטלטלין ולרבות זכויות וטובות הנאה מכל סוג אחר ;
- "שירות" — כל מלאכה, עבודה או פעולה אחרת הנעשית בתמורה.
2. מסמך מהמסמכים המפורטים בתוספת א', שנחתם בישראל, או שנחתם מחוץ לישראל והוא מתייחס לנכס או לדבר אחר שבישראל או למעשה שנעשה או עומד להיעשות בישראל, יהא חייב מס בולים (להלן — המס) בסכום או בשיעור שנקבעו בתוספת א'.
3. שר האוצר רשאי בצו לשנות את תוספת א', אלא ששינוי אשר כתוצאה ממנו מוגדל מס, או מוטל מס על מסמך שלא היה חייב מס, יהיה טעון אישור מוקדם של הכנסת.
4. המסמכים המנויים בתוספת ב' יהיו פטורים ממס על אף האמור בסעיף 2, אולם שר האוצר רשאי, בצו, להוסיף עליהם וכן רשאי הוא, באישור מוקדם של הכנסת, לגרוע מהם.
5. (א) מסמך המכיל יותר מענין אחד, או המתייחס ליותר מענין אחד, חייב במס החל על כל אחד מהם כאילו נערך לכל ענין מסמך נפרד.
- (ב) נכתב יותר ממסמך אחד על גבי עצם אחד, חייב כל אחד מהם במס החל עליו.
- (ג) מסמך שנקובה בו גם תמורה שעליה הוא חייב מס לפי ערך וגם תמורה אחרת, חייב מס על כל אחת מן התמורות כאילו היה מסמך נפרד לכל אחת מהן.
6. מסמך שלפי ההגדרים וההוראות שבתוספת א' ניתן לסווגו גם כמסמך חייב מס וגם כמסמך שאינו חייב מס, יהא חייב מס ; ואם אפשר לסווגו באופן שיחולו עליו שיעורי מס שונים, יחול המס הגבוה יותר.
7. מקום שנקבע מס לפי ערך והערך נקוב במטבע־חוץ, יחושב המס כאילו נקבע הערך במטבע ישראלי לפי שער החליפין הרשמי לאותו מטבע־חוץ כפי שהוא קיים בבנק ישראל ביום הביול למעשה.
8. שר האוצר רשאי להתקין תקנות, אם דרך כלל או לסוג של מסמכים טעוני ביול, בדבר —
- (1) צורתו של הבול ואופן סימונו על המסמך ;
 - (2) האופן שבו יבוטל הבול שעל המסמך ;
 - (3) המועד בו יראו מסמך כחתום לענין חוק זה ;
 - (4) המועד בו יבוטל המסמך ;
 - (5) ציון תאריך החתימה או תאריך אחר על המסמך.

* נחקק בכנסת ביום י' בניסן תשכ"א (27 במרס 1961) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 453, תשכ"א, עמ' 140.

9. שר האוצר רשאי להתקין תקנות לפיהן המס החל על מסמך הטעון רישום או אישור על ידי עובד המדינה, ייגבה על ידי אותו עובד בדרך שקבע.

נכיה על ידי
עובד המדינה

10. (א) מסמך החייב מס ולא בויל כדין לא יקובל לראיה לפני בית משפט, בית דין, בורה, וגוף או אדם בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית.

דין מסמך שלא
בויל כדין

(ב) מסמך כאמור בסעיף קטן (א) לא יקובל לשום צורך על ידי עובד ציבורי או משרד ציבורי.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על הליך או חקירה בפלילים.

11. (א) אדם שמתפקידו לרשום, על יסוד מסמך חייב מס, עסקה כלשהי בפנקס המתנהל על פי דין, ורשם את העסקה כשהמסמך אינו מבויל כדין, דינו — קנס 2000 לירות.

רישום מסמך
חייב מס

(ב) אדם שמתפקידו לרשום מסמך חייב מס, ורשם אותו כשהמסמך אינו מבויל כדין, דינו — קנס 500 לירות.

(ג) תהיה זו הגנה טובה בהליכים לפי סעיף זה אם הנאשם הוכיח שפעל בתום לב וללא רשלנות.

12. (א) רשאי אדם להגיש למנהל מסמך לשם שומת המס החל עליו, ובלבד שיוגש במועד ובדרך שנקבעו בתקנות.

הגשת מסמך
לשומה

(ב) רשאי המנהל לדרוש ממגיש המסמך שימציא לו ידיעות והוכחות אשר לדעתו הן נוגעות למסמך וביולו, לרבות תרגום מסמך שאינו כתוב בשפה רשמית.

(ג) המנהל יודיע למבקש את החלטתו בדרך שנקבע בתקנות וזממסמך יבויל לפי השומה.

(ד) החליט המנהל שאין המסמך חייב מס, תצויין החלטתו על גבי המסמך.

13. (א) הרואה עצמו מקופח בשומת המנהל לפי סעיף 12, רשאי לערער עליה לבית המשפט המחוזי בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות על ידי שר המשפטים.

ערעור

(ב) לא ייזקק בית המשפט לערעור כל עוד לא שולם אותו חלק מסכום המס שאינו שנוי במחלוקת.

(ג) החליט בית המשפט בערעור, ישולם או יוחזר המס, כולו או מקצתו, הכל לפי החלטת בית המשפט.

14. (א) אדם שיש בידו מסמך שלא בויל כדין רשאי לבקש מהמנהל, בדרך שנקבע בתקנות, לבייל את המסמך לאחר שישלם, בנוסף למס, דמי פיגורים בשיעורים אלה:

ביול לאחר זמן

(1) הוגש המסמך לביול תוך 30 יום לאחר המועד שנקבע לביולו — רבע מסכום המס החל עליו, ואם בויל בחסר — רבע מסכום החסר, ובלבד שדמי הפיגורים לא יפחתו מלירה אחת;

(2) הוגש המסמך לביול כעבור 30 יום לאחר המועד שנקבע לביולו — מחצית מסכום המס החל עליו, ואם בויל בחסר — מחצית מסכום החסר, ובלבד שדמי הפיגורים לא יפחתו מ־5 לירות;

(3) היה המסמך מבויל בשיעור ובמועד שנקבעו בחוק זה או על פיו, אך לא בדרך שנקבע — שמינית מסכום המס החל עליו, ובלבד שדמי הפיגורים לא יפחתו מלירה אחת.

(ב) הוגש המסמך לביול ללא ציון תאריך החתימה עליו, יראוהו כמסמך שהוגש לביול כעבור 30 יום מהמועד שנקבע לביולו.

(ג) רשאי המנהל לוותר על תשלום דמי הפיגורים, כולם או מקצתם, אם נוכח שהיתה סיבה סבירה לאי-ביול המסמך כדין.
 (ד) אדם שביקש לבייל מסמך לפי סעיף זה, רשאי לבקש מהמנהל שישוב את המס המוטל על המסמך כאמור בסעיף 12, והמסמך יבויל לפי השומה בתוספת דמי הפיגורים שנבקעו לפי סעיף זה.
 (ה) מסמך שבויל לפי סעיף זה דינו כדין מסמך שבויל כדין, אך ביול כאמור לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם לפי חוק זה או לפי חוק אחר.

הוראות מיוחדות
 לנבי מסמכים
 מסויימים

15. (א) ואלה החייבים בביול המסמכים המנויים להלן:

- קבלה — גותן הקבלה;
- חשבון — גותן החשבון;
- איגרת חוב — המוציא את איגרת החוב;
- שיק — הבנקאי הפורע;
- הסכם ביטוח — המבטח;
- שטר משכון — הממשכן;
- דו"ח על הקצאת מניות — החברה המקצה.

(ב) מסמך מהמסמכים המנויים בסעיף קטן (א) שלא בויל כדין, החייב בביולו יהא חייב בתשלום המס החל עליו בתוספת דמי פיגורים בשיעורים המפורטים בסעיף 14, ופקודת המסים (גביה) 1, למעט סעיף 12 שבה, תחול על גביית המס ודמי הפיגורים מבלי לפגוע בזכות להגיש תביעה אזרחית על תשלום המס ודמי הפיגורים.

(ג) שולמו המס ודמי הפיגורים כאמור בסעיף קטן (ב), יצויין על המסמך, על פי דרישת המחזיק בו, כי בויל כדין.

(ד) מסמך מהמסמכים המנויים בסעיף קטן (א) שנתפט כשאינו מבויל כדין, יראוהו כאילו הוגש לביול ביום התפיסה.

16. המנהל, או עובד אחר המועסק בבקורת שהוסמך לענין זה, רשאי, למען הבטיח מילוי הוראות סעיף 15, להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום, למעט מקום המשמש למגורים, כדי לבדוק פנקסים ומסמכים אחרים, ולתפוס כל דבר העשוי, לדעתו, לשמש ראיה, ובלבד שתקופת התפיסה לא תעלה על שלושה חדשים. המונע את כניסתו או מפריע במילוי תפקידו, דינו — מאסר ששה חדשים.

סמכות לבדוק
 ולתפוס

17. (א) אדם ששולם לו סכום כסף חייב ליתן קבלה מבוילת כדין על פי דרישת המשלם.
 (ב) המסרב ליתן קבלה כאמור בסעיף קטן (א) וכן החייב לתת קבלה על פי דין ולא נתן קבלה מבוילת כדין, דינו — קנס 50 לירות.

השתמטות ממס
 על קבלה

(ג) אדם ששולם לו סכום כסף והוא נותן קבלה על סכום פחות ממנו, או שהוא מחלק את הסכום לקבלות אחדות והכל מתוך כוונה להשתמט מתשלום המס, דינו — קנס 50 לירות.

18. (א) אדם המוכר סחורה או הנותן שירות במהלך עסקו חייב ליתן לקונה הסחורה או למקבל השירות, חשבון מבויל כדין אם החשבון חייב מס.

ביול השכון

(ב) מי שלא נתן חשבון כאמור בסעיף קטן (א), או הנותן חשבון על שירות שניתן או על סחורה שנמכרה והוא נוקב בחשבון סכום פחות משניתן, או שהוא מפריד או מחלק את הסכום לחשבונות אחדים, והכל מתוך כוונה להשתמט מתשלום המס, דינו — קנס 250 לירות.

¹ חוקי א"י, כרך ב', סרך קל"ו, עמ' 1371.

19. המנהל ממונה על הנהלת עניני מס הבולים והוא רשאי להרשות בכתב אדם אחר, אם דרך כלל ואם לענין מסויים או לאזור מסויים, לשמש בכל סמכות מסמכויותיו לפי חוק זה ולמלא כל תפקיד מתפקידיו ; על הרשאה כאמור תפורסם הודעה ברשומות.

20. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה —

(1) הוראות בדבר מכירת בולים ודמי עמלה שישולמו למוכרי בולים ;

(2) הוראות בדבר החזרת המס תמורתם של בולים.

21. חוק זה לא יחול על מסמכים שנחתמו ובויילו כדין לפי פקודת מס הבולים², או שהוגשו לחוות דעתם של הממונים על מס בולים לפי סעיף 13 לאותה פקודה, לפני תחילתו של חוק זה, או שנחתמו לפני תחילתו של חוק זה והיו פטורים ממס לפי אותה פקודה.

22. הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה.

דין המדינה

ביטול

23. בטלים —

(א) הסעיפים הבאים מפקודת מס הבולים —

17 (2) ;

21 עד 36 ;

68 עד 72 ;

75, 75א ;

(ב) התוספת לפקודת מס הבולים, למעט —

הכותרת והסיפה לפרט 23 המתחילה במלים "אם המניות הן מגיות בחברה";

פרט 32 (ב3) ;

הכותרת לפרט 37 ופריט (ג) שבו ;

פרט 38.

(ג) תקנה 9 לתקנות ההגנה (כספים), 1941³.

(ד) סעיף 15 לחוק בול בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשי"ח-1958⁴.

תחילה

24. תחילתו של חוק זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ה, עמ' 1302.

³ ע"ד 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.

⁴ ס"ח 2222, תשי"ח, עמ' 131.

תוספת א'

(סעיף 2)

מסמכים חייבים מס

	הלק מסכום
1. כל מקום בתוספת זו שבו נקבע מס לסכום פלוני, אף לחלק מאותו סכום במשמע.	
2. (א) כל הסכם וכל מסמך שאינו חייב מס לפי סעיף אחר של תוספת זו, ויש בו הקניית נכס —	הסכם ומסמך כלי
(1) אם היה ערך הנשוא נקוב בסכום (2) אם היה ערך הנשוא, כולו או מקצתו, נקוב בשיעור שאינו מסויים, או שלא היה נקוב כלל	
40 אגורות לכל 100 לירות	
5 לירות נוסף על המס הנקוב בפסקה (1).	
(ב) כל הסכם אחר — לפי התמורה הנקובה בהסכם:	
<u>לירות</u>	
פטר	(1) אם התמורה אינה עולה על 100 לירות עולה על 100 לירות ואינה עולה על 1,000 לירות
2	עולה על 1,000 לירות ואינה עולה על 10,000 לירות
5	עולה על 10,000 לירות ואינה עולה על 100,000 לירות
20	עולה על 100,000 לירות ואינה עולה על 250,000 לירות
50	עולה על 250,000 לירות
100	עולה על 250,000 לירות
5 לירות נוסף על המס הנקוב בפסקה (1)	(2) היתה התמורה, כולה או מקצתה, נקובה בשיעור שאינו מסויים או שלא היתה נקובה כלל
	3. שטר חוב ושטר חליפין כמשמעותם בפקודת השטרות ⁵ , למעט שיק —
15 אגורות	(1) לא עלה סכום השטר על 50 לירות
30 אגורות לכל 100 לירות	(2) עלה סכום השטר על 50 לירות
2 אגורות	4. שיק כמשמעותו בפקודת השטרות
	5. איגרת חוב כמשמעותה בפקודת החברות ⁶ —
	(א) בסדרות
	(1) איגרת חוב על שם —
40 אגורות	אם הסכום הנקוב באיגרת החוב אינו עולה על 50 לירות
75 אגורות לכל 100 לירות	עולה על 50 לירות

⁵ דיני מדינת ישראל 2, נוסח חדש, עמ' 12.
⁶ הוקי א"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

	(2) העברת איגרת חוב כאמור בפסקה (1)	
	(3) איגרת חוב למוכ"ז	
	אם הסכום הנקוב באיגרת החוב אינו עולה על	80 אגורות
	50 לירות	
	עולה על 50 לירות	150 אגורות לכל 100 לירות
	(ב) איגרת חוב אחרת	המס החל לפי סעיף 3
שטר משכון ופקודה	6. שטר משכון או פקודה לתשלום שאינם חייבים מס	המס החל לפי סעיף 3
	לפי סעיף אחר בתוספת זו	
התחייבות או ערבות	7. (א) מסמך שהוא התחייבות או ערבות, לתשלום	
	סכום כסף נקוב ואינו חייב מס לפי הסעיפים 3 עד 6	
	לתוספת זו —	
	אם הוא ניתן להעברה במסירה	המס הנקוב בסעיף 5(3)
	אם אינו ניתן להעברה במסירה	המס החל לפי סעיף 3
	(ב) התחייבות או ערבות בלתי מוגבלת בסכום	30 לירות
כתב ערבות	8. התחייבות או ערבות הניתנים על פי הוראות כל	50 אגורות
	דין	
מסמך משני	9. אם אחרי שהוצא אחד המסמכים המנויים בסעיפים	
	5 עד 7 ובוויל כדין, הוצא להתחייבות שבו מסמך נוסף	
	החייב מס כמסמך הראשון או בשיעור פחות ממנו, יהא	
	המס על המסמך הנוסף	המס שעל המסמך הראשון
		ולא יותר מ-7.5 לירות
הוזה שכירות	10. חוזה שכירות מקרקעין —	
	(1) היתה התמורה נקובה בסכום	150 אגורות לכל 100 לירות,
		ובלבד שסך כל המס לא
		יעלה על 150 לירות
	(2) היתה התמורה, כולה או מקצתה, נקובה	
	בשיעור שאינו מסוים או שלא היתה נקובה	15 לירות נוסף על המס
	כלל	הנקוב בפסקה (1)
מניות	11. (א) דו"ח על הקצאת מניות כמשמעותו בסעיף 93	
	לפקודת החברות	0.75% מסכום התמורה או
		משווי התמורה, שניתנו או
		שיש לתת בעד המניות
		שהוקצו
	(ב) שטר העברת מניות בחברה כמשמעותה בפקודת	
	החברות שאינו חייב מס לפי פקודת מס הבולים	0.75% מסכום התמורה או
		משווי התמורה, שניתנו או
		שיש לתת בעד העברת
		המניות

(ג) שטר מניה למוכ"ז כמשמעותו בסעיף 28 לפקודת החברות

1.5% מסכום התמורה או משווי התמורה, שניתנו או שיש לתת בעד המניה, ובלבד שאם לגבי אותה מניה נעשה מסמך שבוייל לפי סעיף קטן (א), יהיה שיעור המס 0.75% בלבד.

(ד) מסמך החייב מס לפי סעיף זה וסכום המס שיש לבייל אותו הוא פחות מאגורה — יהיה סכום המס אגורה אחת.

20 אגורות לכל 100 לירות מסכום הביטוח

12. (א) ההסכם לביטוח חיים

הסכמי ביטוח

(ב) הסכם לביטוח ימי —

30 אגורות לכל 10 לירות מסכום הפרמיה
3 לירות לכל 100 לירות מסכום הפרמיה

אם סכום הפרמיה אינו עולה על 100 לירות

עולה על 100 לירות

(ג) הסכם לביטוח מכל סוג אחר —

23 אגורות
75 אגורות
150 אגורות לכל 100 לירות

אם הפרמיה אינה עולה על 10 לירות
עולה על 10 לירות ואינה עולה על 100 לירות
עולה על 100 לירות

13. שומת שוויים של נכסים לצורך דיון משפטי או מעין משפטי

שומה

10 אגורות לכל 100 לירות מסכום השומה

5 לירות

14. (א) שטר בוררין

מסכמי בוררות

(ב) פסק של בוררים —

2 לירות

אם הסכום שנפסק אינו עולה על 1,000 לירות
עולה על 1,000 לירות ואינו עולה על 10,000 לירות

5 לירות

עולה על 10,000 לירות ואינו עולה על 100,000 לירות

10 לירות

עולה על 100,000 לירות ואינו עולה על 250,000 לירות

20 לירות

50 לירות

עולה על 250,000 לירות
אם נושא הפסק, כולו או חלקו, אינו ניתן לשומה

5 לירות נוסף על המס על חלק הפסק שניתן לשומה

50 אגורות

15. (א) הרשאה לקבל כל סכום כסף

הרשאה

(ב) הרשאה מכל סוג לצורך תביעת פיצויים של קרבנות רדיפות הנאצים בקשר לנזק שנגרם על ידי הנא- צים, להחזרת רכוש, למימוש רכוש שהוחזר או להנהלת רכוש כאמור

20 אגורות

10 לירות

(ג) הרשאה כללית

(ד) הרשאה אחרת — למעט הרשאה החייבת מס לפי פרט 32 (ב3) לתוספת לפקודת מס הבולים

2 לירות

אישור נוטריוני

2 לירות, אך לא יותר מסכום המס שחייב בו השטר

16. (א) העדה נוטריונית של שטר חוב או שטר חליפין כמשמעותם בפקודת השטרות

(ב) אישור נוטריוני של מסמך לצורך תביעת פיצויים של קרבנות רדיפות הנאצים בקשר לנזק שנגרם על ידי הנאצים להחזרת רכוש, למימוש רכוש שהוחזר או להנהלת רכוש כאמור

20 אגורות

לירה אחת

(ג) אישור נוטריוני אחר

קבלה

17. קבלה, לרבות כל מסמך המאשר קבלתו של כל סכום, הפקדתו, או תשלומו, בין במזומנים ובין בשיק, או המאשר סילוקו של חוב, או מסמך שמשממע מתוכו אי- שור כאמור, בין שיש עליהם חתימה ובין שאין עליהם חתימה

10 אגורות

חשבו

3 אגורות לכל 50 לירות

18. חשבון, לרבות כל מסמך שבו מציין מוכר סחורה או נותן שירות את מחיר הסחורה או השירות

כפל והעתק

סכום המס החל על המסמך המקורי, אולם אם המסמך המקורי בוטל כדין — לא יותר מ־2 לירות

19. כפל, וכן העתק מאושר על פי דין של מסמך החייב מס

תוספת ב'

(סעיף 4)

מסמכים פטורים ממס

- (1) מסמך שנחתם בשם המדינה בלבד, לרבות ערבות הניתנת על ידי המדינה למיל- וזה פיתוח של רשות מקומית, ולמעט ערבות אחרת לכל אדם שהוא.
- (2) טופס החוזה שבידי רשות מקומית לשכירת מקרקעין כשהיא השוכרת.
- (3) הסכם עבודה בין מעביד לעובד.
- (4) הסכם על תשלום פיצויים לפי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947.

⁷ ע"ר 1917, תוס' 1 מס' 1001, עמ' 153.

- (5) הסכם בדבר מילווה הניתן לרשות מקומית בהתאם להוראה שבכל חוק, וכן התחייבות, ערבות, הרשאה, או קבלה שניתנו על ידי רשות מקומית.
- (6) שטר חוב, שטר חליפין למעט שיק, שטר משכון, התחייבות, ערבות, קבלה ומסמך משני כאמור בסעיף 9 של תוספת א', שניתנו על ידי אגודה שיתופית חקלאית, או שניתנו לה על ידי חבר מחבריה, ובלבד שהמסמך נושא עליו הודעה חתומה על ידי האגודה המאשרת שהמסמך ניתן על ידיה או שניתן לה על ידי חבר מחבריה, הכל לפי הענין, וכי הוא פטור ממש לפי חוק זה.
- "אגודה שיתופית חקלאית" — אגודה שיתופית שסווגה כך על ידי רשם האגודות השיתופיות לפי פקודת האגודות השיתופיות.
- (7) המחאה או פקודה ממוסד בנקאי כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954⁸ (בתוספת זו — מוסד בנקאי), על מוסד בנקאי אחר שאיננו נפרעות עם ראייה או לפקודת דה ואיננו משמשות אלא לשם סידור חשבון בין אותם מוסדות בנקאים לבין עצמם.
- (8) מכתב כתוב מאת מוסד בנקאי למוסד בנקאי אחר בו הוא מורה לשלם כל סכום כסף, לא למוסר המכתב או לפקודה, ואותו ניכתב לא נשלח ולא נמסר לידי האדם שצריך לקבל את הפרעון או לידי אדם אחר מטעמו.
- (9) מכתב אשראי שניתן בישראל המרשה למשוך בחוץ לארץ המחאות שיהיו נפרעות בישראל.
- (10) תלוש ריבית המחובר לבטוחה ומוצא יחד עמה או שהוא אחד מתוך סדרת תשלומים, בין שהסדרה הוצאה בצירוף לבטוחה ובין לאחר מכן בגליון נפרד.
- (11) העברת איגרת חוב של חברה ציבורית כמשמעותה בפקודת החברות.
- (12) העברת מניה של חברה ציבורית כמשמעותה בפקודת החברות.
- (13) שיק שנמשך כדין על ידי רשות מקומית.
- (14) שטר חליפין שנמשך בישראל על אדם מחוץ לישראל לפקודת מוסד בנקאי בישראל ושהתמורה לקיבולו היא סחורה שיוצאה מישראל אל הנמשך.
- (15) מסמך המעביר לערב לחוב שפרע לפי ערבותו את הערובות של החייב הנמצאות בידי הנושה.
- (16) התחייבות או ערבות שנתן עובד המדינה או עובד רשות מקומית בקשר עם מילוי תפקידו.
- (17) דו"ח על הקצאת מניות תמורת איגרות חוב באותה חברה, אם איגרות החוב היו מבוטלות כדין.
- (18) ערובה שניתנה לפי פקודת המילואות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935⁹.
- (19) כל שטר הטעון רישום בפנקסי מקרקעין למעט שטר שכירות.
- (20) פסק בוררים לפי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947.
- (21) קבלה על תשלום משכורת או שכר או על כל תשלום אחר כיוצא בזה שניתנו לאדם בשירות המדינה או לחשבונו או לטובתו, לרבות כל קיצבה, תגמול או מענק ששולמו על ידי המדינה.
- (22) קבלה על החזרת תשלומי כסף על ידי המדינה.

⁸ ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 102.
⁹ ע"ר 1035, חוס' 1 מס' 522, עמ' 131.

- (23) קבלה לסכום המשתלם על ידי המדינה בקשר להוצאתם של טובין מישראל, לרבות הישבון מכס.
- (24) קבלה שניתנה על ידי מקבל המחאת דואר או המחאת כסף של הדואר.
- (25) העתק קבלה שעל פי דין יש לתיתה בשני העתקים, ובלבד שהקבלה המקורית בוילה כדין.
- (26) קבלה שניתנה על ידי נאשם על החזרת כסף שנלקח ממנו בהיאסרו וקבלה שניתנה על ידי אסיר שנשתחרר, על כסף שהופקד במשך ימי מאסרו.
- (27) קבלה שניתנה על כסף שהופקד במוסד בנקאי כדי שיוקף לחשבון המפקיד.
- (28) קבלה שנרשמה על גבו של מסמך שבוייל כדין, או שנכתבה או נכללה באופן אחר בגופו, והיא מאשרת את קבלת התמורה הנקובה בו או את קבלת הקרן, הריבית או ההכנסה השנתית המובטחים או הנזכרים בו, ובלבד ששום דבר האמור בסעיף זה לא יפטור מתשלום מס בולים כל קבלה הרשומה על גבי שטר חליפין או שטר חוב והמאשרת קבלת סכום של 10 לירות או יותר, פרט להסבה הנרשמת בהתאם להוראות פקודת השטרות.
- (29) קבלה על נדבות ותרומות למוסדות ולאגודות של דת וצדקה.
- (30) קבלה שנתן אדם למוסד של המדינה, למוסד צדקה או למוסד דתי על כל כסף ששולם כצדקה או כסעד.
- (31) קבלה לסכום של פחות מ-10 לירות.
- (32) קבלה שניתנה על ידי עובד, או התלויים בו או נציגו האישי החוקי, או בשמם, על פיצויים ששולמו לפי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947, או לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953.¹⁰
- (33) מינוי בא כוח להצביע באסיפה.
- (34) הרשאה לעורך דין לייצג בהליכים אזרחיים כשבית המשפט דחה את תשלום אגרת המשפט של שולחו.
- (35) הוראה שנתן עובד לקבל בשבילו את שכר עבודתו.
- (36) הרשאה לסוכן למפדה טובין על פי סעיף 7 לפקודת עמילי המכס.¹¹
- (37) הרשאה לעורך דין שנתמנה על פי פקודת לימוד סניגוריה על אסירים עניים¹² לייצג נאשם במשפט פלילי או לערער בשמו על חיוב בדין.
- (38) הרשאה לעורך דין לייצג בבוררות או בהליכים אחרים על פי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947, עובד או התלויים בו או נציגו האישי החוקי.
- (39) מסמך המעיד על העברת נכס למדינה בדרך חובה.
- (40) חשבון לסכום של פחות מ-75 לירות.
- (41) חשבון הניתן על מכירת סחורה או מתן שירות ששולמו במטבע חוץ.
- (42) שטר מטען.
- (43) שטר זכיון של מדינת ישראל או העברתו של שטר זכיון.
- (44) איגרת חוב שהוצאה כערובה נוספת למשכנתה על אניה.

¹⁰ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
¹¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ה, עמ' 574.
¹² חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ג, עמ' 1145.

- (45) הסכם בין מוסד מיישב לבין אדם המתיישב על קרקע בנוגע לתנאי התיישבותו ;
 "מוסד מיישב" — מוסד ששר האוצר אישרו בצו כמוסד מיישב לצורך סעיף זה.
 (46) הסכם מטעם חבר לאגודה שיתופית לנהוג לפי תקנות האגודה ולפי הסכמים
 בענין שיווקים שנעשו על ידי האגודה.

לוי אשכול
 שר האוצר

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

חוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשכ"א—1961 *

1. תקנות ההגנה (כספים), 1941¹, יעמדו בתקפן עד יום כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס
 1962).

קיום תוקף

2. תחילתו של חוק זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

תחילה

לוי אשכול
 שר האוצר

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"א (27 במרס 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נחפרסמו בה"ח 458, תשכ"א,
 עמ' 184.
¹ ע"ר 1941 תוס' 2 במס' 1138, עמ' 1380.

חוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 4), תשכ"א—1961 *

1. בסעיף 12 לפקודת הבנקאות, 1941¹ —

תיקון סעיף 12

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא:

"(1) מוסד בנקאי כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954² (להלן
 בסעיף זה — מוסד בנקאי), ישרם ב-15 באפריל של כל שנה אגרה שנתית
 ואגרה נוספת בעד כל סניף שיש לו באותו יום; שיעורי האגרות ייקבעו
 בצו על ידי שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת."

(2) בסעיף קטן (2) ובסעיף קטן (3), בכל מקום שמדובר ב"בנק" קרי "מוסד
 בנקאי";

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"א (27 במרס 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נחפרסמו בה"ח 450, תשכ"א,
 עמ' 128.
¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 85; ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 40, עמ' 80; ס"ח 150, תשי"ד, עמ' 88;
 ס"ח 191, תשט"ו, עמ' 2.
² ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 102.